

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Religiosorum Regulæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Verè quidem dixit: Religiosus sit turtur in cella, accipiter in Schola, in mensa passer; ut communià comedat: in ambulacro pavo, ut quietè incedat; nè quem turbet, aut excitet. Cornelius in Sap. 11. 21.

§. IV.

Religiosorum Regule.

Nè transgrediaris terminos antiquos, quos possuerunt Patres tui. Prov. 22. 28. q. d. nè transgrediaris limites morum, quos Patres fixerunt; ut aliter agere velis, quam ab illis sancitum est. Cornelius hic.

Religiosus debet respicere Regulam, ut mulier vana speculum. S. Vinc. Ferr. de S. Franc. Seraph.

Verè optimum exemplum bene vivendi reliquit nobis omnibus JESUS Christus: ipse Magister omnium; ipse liber, & Regula, Religiosorum, Thom. Kemp. f. 3. ad Novit.

Multis monitis opus non est: tota perfectionis idea in Regulis nostris expressa est: ibi eam oculis mentis intueri potes. Vitæ P. Leslij c. 16. in ep. ad amicum.

§. V.

Religiosis pudor, vinci à Sæcularibus.

Ponam hoc vellus lana in area &c. Judic. 6. 37. Serarius: Ecclesiastici (Religiosi) qui more velleris Domino sunt conjuncti; & esse debent molles, humiles, & benigni; solebant esse rore divinæ gratiæ, præ cæteris madefacti. Area verò, id est, populi sæculares, respectu eorum erant indevoti, aridi & duri. Sed verè hodie videmus contrarium: area magis est arida, quam vellus; Sæculares devotiores sunt, quam Regulares, Laici, quam Clerici; Subditi quam Prælati. Cornelius hic.

Nunquid considerasti servum meum Job, quod non sit ei similis in terra? homo simplex &c. Job. 1. 8. S. Ambros. in Pf. 37. quærit: cur ad dæmonem magis, quam ad sanctos filios suos, conversus fuerit Dominus? cum laudes S. Job enumerare voluit. Respondet, id factum: ut ireretur Invidus, & humani generis adversarius: laus enim inferioris condemnatio ejus est, qui de statu superiori dejectus est. Did. Nifs. fer. 2. D. 3. Quadr. §. 5.

Erubescite Sidon, ait mare. Isa. 23. 4. In Sidone figuratur stabilitas in lege positorum; in mari autem vita gentilium. **Erubescite ergo Sidon, ait mare:** quia ex-vita gentilium redarguitur vita sub lege positorum: atque ex actione sæcularium confunditur vita Religiosorum. S. Gregor. in Lib. Job. in Prof. c. 2. Vide plura ibidem.

Ubi est? Apertis thesauris suis &c. Matth. 2. 11. Ecce Reges, homines sæculares, regni negotia intermittunt, & Deum quærunt: quem tamen multi literati, & aliquando Religiosi, negligunt. Sacerdotes non dixerunt, ubi est Dominus? & tenentes legem nescierunt me. S. Bonaventura l. 2, in Epiph.

Vos autem, quem me esse dicitis? Luc. 9. 20. V. Beda hic: non sunt enim Discipuli Christi de turba. Proh pudor! si Religiosus ita vivat quasi de turba esset. Angelorum vitam proficitur: ergo ut Angelus vivat. Alvarez in Gen. 47. Illustr. 292.

Utinam, fratres, nos sic essemus cupidi gratiæ spiritualis, quemadmodum sæculares homines pecuniæ temporalis! Debuimus, certè vincere in bono malum: & tantò amplius desiderare; quantò pretiosius est, quod desideramus. Sed utinam vel æquales esse possimus! Magna enim confusio, magna valde; quòd ardentius illi perniciosè desiderant, quam nos utilia: citius illi ad mortem properant, quam nos ad vitam. S. Bernardus l. 1. de altitudine, & lassit. cordis.

Verè magna confusio est Sacerdotum, & omnium Clericorum (Religiosorum) quando Laici inveniuntur Fideliores ejus, aut justiores. S. Chrysost. l. 4. in Matth.

Religiosus debet differre à Sæculari, sicut rosa domestica à sylvestri: quia sylvestres rosæ habent folia pauciora, quam hortenses. Sic virtutes debent plus abundare in Religioso, quam Sæculari. Item Religiosi debent differre à sæcularibus, sicut arbores hortenses à sylvestribus. Arbores sylvestres, id est, sæculares, licet faciant plures fructus, id est plures elemosynas, quam Religiosi pauperes; tamen fructus, scilicet opera spiritualia hortensium, id est, Religiosorum, sunt majoris pretii, & meriti, propter obedientiam. Geminiiani l. 3. c. 67.

Ab Hispania Reccaredus, illarum gentium Rex, nuntium misit ad S. Gregorium III. quò significabat, feliciter tandem, post multas ærumnas, Visigothos, prius Arrianos, ad Christum adductos. Lectâ epistolâ S. Gregorius suavissimas lacrymas fundebat, gaudiò totus liquefcens. E contra, amulatione tanti successus, dolebat, Zelò animarum à Rege se vinci. Sic enim scribit l. 7. ep. 126. hæc me etiam contra me excitat; quòd piger ego, & inutilis, tunc inertè otio torpeo; quando in animarum congregationibus pro lucro cælestis patriæ Reges elaborant. Quid itaque ego in illo tremendo examine Judici venienti dicturus sum; si tunc illuc vacuus venero, ubi tua Excellentia greges post se Fidelium ducet? Et tamen tunc in Basilicis concionabitur, nudis pedibus solenni supplicatione iram DEI placabat: increpabat Constantinopolitanos Patriarchas; quòd arrogantia tartarèa in Christianos, Orientis Primatum raperent: Cæsares abducebat ab usurpata Apostolica jurisdictione: sacros ritus in Europa, Asia, Africa, promovebat: aiebat patrimonio suo Cœnobitas omnes, & mendicos Romæ. Nihilominus, non contentus sanctimoniam tantâ, flebat scribens: piger ego, & inutilis - nec acquievit, donec Reccaredo assimilandus Deo Anglos offerret, suâ industria creptos idololatriæ naufragiò. Oliva t. 3. conc. 22. in festo S. Andrea.

§. VI.